

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΥΝΑΡΜΟΝΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ *Εν Ἀθήναις φρ. 18 — *Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 18 — *Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 22.

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΔΥΟ ΕΘΝΗ.

Ευρέθητέ ποτε εἰς τόπον ἄγνωστον διὰ σᾶς καὶ θέλοντες νὰ φθάσητε κάπου νὰ μὴ γνωρίζητε ἂν πρέπει ἔμπρὸς νὰ βαδίσητε ἢ ὀπίσω, ἂν δεξιᾷ ἢ ἀριστερᾷ; Βίς αὐτὴν τοῦ ὁδοιπόρου τὴν θέσιν εὐρισκόμεθα πάντες οἱ μὴ ἐκ τῶν δημοσίων ζῶντες, οὐδὲ νὰ ζήσωμεν ἐλπίζοντες. Βάλοντε καλὸ εἰς τὸν νοῦν σας τὴν διάκρισιν αὐτήν. Δὲν εἴμεθα ἔθνος ἓν, εἴμεθα ἔθνη δύο. Τὸ ἓν τὸ ἀποτελοῦσιν οἱ κυβερνῶντες καὶ τὸ ἄλλο οἱ κυβερνώμενοι. Μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ποτε ἁρμονία συμφερόντων, ἀλλὰ μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν ἔθνων, εἰς τὰ ὅποια διακρίνεται τὸ ἑλληνικόν, οὐδέποτε. Ἄπ' ἐναντίας πόλεμος ἀκατάπαυστος. Ὅταν τὸ ἓν νικᾷ, τὸ ἄλλο σπογγίζει τὰ δάκρυά του. Δυστυχεῖ τὸ ἓν, ὅταν τὸ ἄλλο εὐδαιμονῇ. Παρατηρήσατε ποῖα ἀντίθεσις μεταξύ τῶν εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν. Δὲν γνωρίζομεν ἄλλην ἀπελπιστικωτέραν κατάστασιν τοῦ ἔθνους τῶν κυβερνωμένων. Προσβεβλημένοι ἐξωτερικῶς, χρεωκοπημένοι οἰκονομικῶς, καταληστευμένοι ἐσωτερικῶς. Τούναντίον οἱ κυβερνῶντες εἶναι εἰς τὸ ὕψιστον σημεῖον τῆς εὐδαιμονίας τῶν. Ἐὰν ἀφαιρέσωμεν τὰ Βελενδζαϊκὰ, τὰ ὅποια ἐτάραξαν ὀλίγον τοὺς κύκλους καὶ τῶν μὲν καὶ τῶν δὲ, κατὰ τὰ λοιπὰ ἡ θέσις αὐτῶν εἶναι μακαρία. Οἱ κυβερνητικοὶ διεχειρίσθησαν διακόσια περίπου ἑκατομμύρια. Τὰ ἑκατομμύρια αὐτὰ ὑποθέσατέ τα δεξαμενάς τοῦ κυρίου Δαμασκηνοῦ. Οἱ εἰσερχόμενοι εἰς αὐτὰς ἀναχωροῦντες φαίνεται ὅτι πέρνουν νερὸ μαζύτων; Ὅχι! λούονται μόνον. Οὕτω πως ἐλοῦσθησαν εἰς τὰς δεξαμενάς αὐτὰς τοῦ δημοσίου χρήματα πάντες οἱ συναραπτόμενοι τῶν δημοσίων. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἐμοιράσθησαν ἑκατοστύς γαλονίων, ἕκαστον δὲ γαλόνιον ἀποτελεῖ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ μιᾶς οἰκογενείας. Οἱ θησαυροὶ τοῦ δημοσίου ἠνοίχθησαν εἰς τὸν θέλοντα μόνον νὰ δώσῃ μιᾶν ψῆφον ὑπὲρ τῆς μεγάλης πολιτικῆς τοῦ κ. Κουμουνδούρου, καὶ νὰ εἴπῃ ἓνα καλὸν λόγον ὑπὲρ τοῦ σεβαστοῦ γέροντος. Ὅλοι αἱ δυνατὰ παραχωρήσεις ἐγένοντο. Ἐτοιμάζονται ἐν Θεσσαλίᾳ δέσμαι θέσεων διοικητικῶν, δικαστικῶν, οἰκονομικῶν, παντοδαποχρηματοφορικῶν, αἱ ὅ-

ποῖαι θὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς Ἑλληνας μας, ἀλλὰ τοὺς ἀγαθούς ἐκείνους Ἑλληνας οἵτινες εὐχαρίστως ὑποβάλλονται εἰς μιᾶν καὶ μόνην θυσίαν, ἐνίοτε λίαν εὐάρεστον: νὰ κλείωσι δηλαδὴ τοὺς ὀφθαλμούς των καὶ νὰ ἀνοίγωσι τὰς χεῖράς των.

Νομίζετε ὅτι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι εἶναι εἰς ὀλιγώτερον εὐχάριστον θέσιν; Παντάπασι. Ἄργα ἡ ὀλιγύωρα θὰ κατακτήσωσι τὴν ἐξουσίαν καὶ ὅ,τι ἄφησαν οἱ κουμουνδουρικοὶ θὰ τὰ σκουπίσουν οἱ τρικουπικοὶ.

Βλέπετε ὅτι Βασιλεὺς, Βουλευταὶ, κυβερνῆται, πολιτευόμενοι, θεσιθῆραι, θεσιλῆπται: εὐδαιμονοῦσι! κακοδαιμονοῦσιν ὁμοῦ οἱ φορολογοῦμενοι, οἱ στρατεύμενοι, οἱ ἐργαζόμενοι, οἱ πιεζόμενοι, οἱ δυστυχεῖς, δυστυχεῖς: πολῖται.

Ποῖον πανόραμα ἰνοίγεται ἔμπρὸς των; Ποῖα ὑποφώσκει εἰς τὰς δράσεις των ὁδὸς, ἢ ἂν τραπῶσι δύνανται νὰ ἔχωσι τὴν πιθανότητα ὅτι θὰ φθάσωσιν ἐκεῖ ὅπου ποθοῦσιν, ἐκεῖ ὅπου ἐλπίζουσιν; Ἡ μίᾳ μερίᾳ τοῦ δευτέρου ἔθνους — ἡ κουμουνδουρικὴ — τοὺς ἔφαγε τὰ ἑκατομμύριά των ὑπὸ μορφὴν δανείων, τοὺς ἔφαγε τοὺς φόρους των, τοὺς ἔφαγε τοὺς υἱούς των καὶ ὑπόσχεται νὰ τοὺς φάγῃ καὶ ἄλλα ἑκατομμύρια καὶ ἄλλους φόρους καὶ ἄλλους υἱούς. Τοὺς ἴδωκεν ἐν τούτοις εἰς ἀντάλλαγμα καὶ μιᾶν Θεσσαλίαν καὶ τοὺς ὑπόσχεται νὰ τοὺς δώσῃ καὶ ἄλλα, ἂν κερθῶνται εὐτακτα καὶ ἀφίνουσι νὰ τοὺς τρώγῃ χρήματα, φόρους, παιδιά, κάπου κάπου νὰ τοὺς κλέψῃ, κάπου κάπου νὰ τοὺς φυλκίξῃ ἀνευ λόγου, κάπου κάπου νὰ δέχωνται καὶ τὴν ἐπίσκεψιν κίνενος χωροφύλακος. Οἱ Βελενδζηδες μπορεῖ νὰ τιμωρηθοῦν ἴσως διότι οἱ ἄνικανοὶ ἀνεκαλύφθησαν καὶ τώρα εἰς τὴν ἀνικανότητα αὐτῶν προσθέτουσι καὶ τὴν ἄλλην ἀχρειότητα — νὰ ζητοῦν νὰ κάμουν καὶ ἄλλους ἐνόχους, ἐνῶ ὅλοι γνωρίζομεν τὸ οὐρανοκαταβᾶτον νομικὸν ἄξιωμα ὅτι ἐνοχος ἐνοχον οὐ ποιεῖ! ἀλλ' οἱ Βελενδζηδες εἶναι ἀνθρώποι προικισμένοι μὲ ὄργανα παραγωγικὰ, ἡ δὲ ἔξουσία εἶναι γένους θηλυκοῦ καὶ ἐπομένως δύνανται νὰ γεννοβολήσωσι καὶ τὰ Βελενδζαϊκὰ οὐδέποτε θὰ λείψουν νὰ νέμωσιν ὡς ποντικοὶ τὰς ὑπαγεῖους στοὰς τῶν δημοσίων. Ἄλλ' ἀφοῦ ἔχουν νὰ τρώγουν, διατί νὰ μὴν τρώγουν; Νόστιμο καὶ αὐτό. Δὲν εἶναι Ἑλληνας καὶ αὐτοὶ καὶ Ἑλλη-

αξιοπρέπειαν αὐτοῦ καὶ νὰ μὴν ἀνακατωθῆ με τοὺς ἀχυρένιους καθηγητὰς τῆν κυβερνητικῆς συναλλαγῆς.

Ἐν γένει ὁμῶς ἠκούσαμεν ὅτι ἡ πρότασις τοῦ κ. Φιλῆμονος ἦτο γνησίως ἀγγλικωτάτη, ποικιλοεῖσα διὰ νοτισμωτάτων ὑπομνήσεων καὶ ῥοφηθεῖσα ὡς εὐρωπαϊκώτατος οἶνος ἐν τῷ συμποσίῳ. Διὸ καὶ τῷ συγχαίρομεν, τόσῳ καλῶς πάντοτε γνωρίζοντι ν' ἀπομιμῆται τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθιμα.

Παρέστημεν χθὲς τὸ ἑσπέρας εἰς τὸς ἐν τῷ Θεάτρῳ Ἀπόλλωνι γενομένης δοκιμῆς τοῦ μελοδράματος Faust τοῦ Gounod, δι' οὗ ἐγκαινιάζεται ἐφέτος ἡ θεατρικὴ ἐποχὴ. Ο θίασος ἐν συνόλῳ εἶναι κάλλιστος. Διαπρέπει ἰδίως ὁ δ-ξόφωνος, καὶ κατὰ δευτέρον λόγον ἡ ὑψίφωνος. Ὁ βαθύφωνος, ὁ βαρύτονος, ἡ μεσόφωνος καὶ ὁ χορὸς δὲν εἶναι ἀριστοὶ βεβαίως, ἀλλ' οὐδὲ κακοὶ εἶναι. Ἐπιφυλασσόμεθα νὰ γραψώμεν ἐκτενέστερον περὶ τε τοῦ μελοδράματος καὶ τῶν προσώπων τοῦ θιάσου κατόπιν.

Ἐκτόκτως ἐπιτυχῆς ὁ διορισμὸς τοῦ κ. **Ἰωάννου Παπαλουκά Εὐταξίου** εἰς τὴν θέσιν Καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου. Εἰς τὸν κλάδον αὐτὸν ὁ κ. Εὐταξίας ἀπεδείχθη ὁμολογουμένως εἰδικώτατος καὶ ἐκ τῶν ἔργων καὶ ἐκ τῶν μελετῶν αὐτοῦ. Οὕτω λοιπὸν πάντοτε: The right man in the right place.

Ἀθάνατοι ἔμποροι Βωλιῶται ἔχετε δίκαιον νὰ μεθύητε περισσότερον ἀπὸ τὴν ὁσμὴν τοῦ πετρελαίου παρὰ ἀπὸ τὴν ἰδέαν τῆς Ἐνώσεως. Ἡ ἀφομοίωσις ἀρχίζει βλέπομεν πρὶν ἢ σὰς σφίξωμεν εἰς τὰς ἀδελφικὰς μας ἀγκάλας. Συγκεντρώσατε ὅσα μπορέσητε πετρέλαια εἰς τὸν Βῶλον, κενώσατε ὅλην τὴν Ἀμερικὴν, κάντε τα με τοὺς Τούρκους πλῆκάζετε καὶ ἅμα γίνη ἡ κατάληψις μᾶς τὰ περναῖτε τὰ πετρέλαιά σας ἐλεύθερα τελωνειακῶν δασμῶν. Τὴν ἐλευθερίαν πρέπε νὰ τὴν αἰσθανθῆ κάνεις εἰς τὴν τσέπην, δὲν εἶναι ἔτσι ἀθανάτοι Βωλιῶται;

Ἐπὶ κορυφῆς τῶν παρὰ τὴν σκηνὴν Ὀλυμπίων στηθέντων δύο Ἐπιταφίων, οἵτινες θὰ χρησιμεύσουν λέγει, ὁ εἰς ὡς θεωρεῖται τοῦ Βασιλέως καὶ ὁ ἄλλος τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ θεατὴς βλέπει ὀρθοῦμενα καὶ δύο παλούκια. Καὶ τὸ μὲν τοῦ Βασιλικοῦ θεωρεῖται εἶναι κοντὸν καὶ χονδρὸν, κατὰ συνέπειαν δὲν λέγομεν τίποτε· ἀλλὰ τὸ ἄλλο τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι παχυαῖον καὶ ἔχει ὄψιν ἀλεξικεραύνου. Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐτέθη πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν, γνωρίζομεν δὲ ὅτι καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων εἶναι ὅλα σεβαστοὶ γέροντες, διὰ τοῦτο ὑποθέτομεν ὅτι θα χρησιμεύσῃ μᾶλλον ὡς ἀλεξίπορδον. Αἱ κυραὶ καὶ οἱ κύριοι θὰ μᾶς ἐπιτρέψουν ἐλπίζομεν τὴν αὐθάδειαν αὐτῆν, ἥτις ἔγινε διὰ νὰ μὴ λησμονώμεν ὅτι ἐσμὲν κατ' εὐθείαν ἀπόγονοι τοῦ Ἀριστοφάνους.

Καὶ ἀντὶ ἀγαλμάτων τοῦ Βύρηνος παρειαζόντων αὐτὸν πρὸς Φαλασκακᾶ τῶν Ἀποδῶν καὶ ἀντὶ ψόφικων σημειώ-

κῶν ἐπιγραμμάτων, ἡ καλλιτέρα ἰδέα θὰ ἦτο νὰ γίνη τὸ συμπόσιον τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου πρὸς τιμὴν τοῦ ἀθανάτου ποιητοῦ, διὰ νὰ ἀπαλλαγῆ καὶ ἡ μνήμη τοῦ χριστιανοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοιαῦτα παιδαριώδη τερατοεργήματα, τῶν ὁποίων τὴν ματαιώσιν μόνον δι' ἀστυνομικῆς παρεμβάσεως θὰ δυνηθῶμεν νὰ κατορθώσωμεν.

Μᾶς εἶπεν ἀξιόπιστος μάρτυς ὅτι εἶδεν ἰδίως ὀφθαλμοῖς τὸν καθηγητὴν τῆς ἀρχαιολογίας κ. Ρουσόπουλον πωλήσαντα ἀντὶ ὑπερχιλίων φράγων εἰς Γάλλον ἀπερχόμενον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δύο κομποτάτας πλαγγόνας καὶ ἐν μικρὸν ἀγγεῖον, ὅτι ὁ ἴδιος τὰ ἐνέδυσσε με βάμβακα καὶ χάρτην ὡς ἔμπορος ἐξοικειωμένος εἰς τὴν τέχνην του καὶ τὰ κατεβίβασε μάλιστα μόνος του ὡς ὑπέρτερος τῆς ἀγορᾶς εἰς τὸ ἀτμόπλοιον. Ἐδῶ λοιπὸν ὑπάρχει ῥητὴ καταγγελία κατὰ συνέπειαν ἐὰν δὲν γίνη ἄμεσος καταδίωξις καὶ συγχρόνως παῦσις τοῦ κ. Ρουσοπούλου ἀπὸ καθηγητοῦ τῆς ἀρχαιολογίας θὰ ὤμεν ἐν τῷ δικαίῳ μας ἵνα διακηρύξωμεν ὅτι ὅλον τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀπὸ τοῦ ὑπουργοῦ μέχρι τοῦ κατωτέρου ὑπαλλήλου καπηλεύεται κερδοσκοπικῶς τὰ ἀρχαῖα καὶ ὅταν ὑπερισχύσωμεν παρὰ τινι μὴ ληστρικῇ κυβερνήσει θέλομεν προκαλέσει γενικὴν ἀνάκρισιν καὶ καταδίωξιν.

Θὰ εἶδατε βεβαίως εἰς τὸ Δραματολόγιον τῆς Ἐταιρίας ὁ *«Μίανδρος»* ὅτι μεταξὺ ἄλλων προαγγελωμένων ἔργων εἶναι καὶ ἡ *Κάρμα* τοῦ κ. Δ. Κορομηλά. Γνωρίζετε ἐπίσης τί ἀπειλητικαὶ εἶναι αἱ παραστάσεις τοῦ συγγραφέως τούτου.

Προτείνομεν λοιπὸν—καὶ δέχεσθε βεβαίως ὅλοι—νὰ ἀντικαταστήσῃ ἡ φράσις: *ἡ σπάθη τοῦ Δομοκλέους* διὰ τῆς *Κάρμας* τοῦ *Κορομηλά*. Ἡ τελευταία πιστεύομεν νὰ ἐμποιῆ πλειότερον τρόμον τῆς πρώτης.

Ἐβγλυτώσαμεν καὶ ἀπὸ τὴν μεγαλοδωρίαν τοῦ Κύρ Κεχαγιᾶ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπληρώθη με τὸ παραπάνω τὸ νοῖκι τοῦ σπητιοῦ του. Εἰς τὰς ἐφημερίδας εἶδομεν ὅτι οἱ Βασιλεῖς προσεκάλεσαν εἰς γεῦμα τὸν Κύριον Κεχαγιᾶν μετὰ τοῦ συζύγου καὶ τῶν θυγατέρων τῆς. *Ἄς ἡσυχάζη λοιπὸν ὁ φίλτατος Τριαντάφυλλος.

Εἰς τὴν διάδοσιν ὅτι προσλαμβάνονται ὑπουργοὶ οἱ κύριοι Ρικᾶκης, Καραπάυλος καὶ Ροντήρης ἡ *Παλιγγενεσία* κάμνει τὴν δύσκολον, τοῦθ' ὅπερ δὲν θὰ τὸ ἔκαμνον, ἐὰν προσελαμβάνοντο συνυπουργοὶ τοῦ Κουμουνδούρου δύο ἄλλοι Παπαμιχαλόπουλοι καὶ κανένας Ἀύγερινός. Καὶ τοῦτο δὲν μᾶς μέλει τόσον, ὅσον ἐνθυμούμεθα, ὅτι διόλου δὲν ἐδυσκολεύθη νὰ δεχθῆ ὡς ὑπουργικὸς φωστῆρας τρεῖς συναδέλφους τοῦ κ. Τρικουπῆ οἵτινες χαμπέρι δὲν εἶχον ἀπὸ τὰ ἱερατικὰ, τὰ ναυτικὰ καὶ τὴν δικαιοσύνην, πράγματα τὰ ὁποῖα προσεκλήθησαν νὰ διευθύνουν.

Ἀὐτὰ τὰ γράφομεν ὑπὸ καθαρῶς ἀνθρωποκριτικῆν ἐποψίν· διότι ἀδιαφοροῦμεν ὅπως διόλου τίνες καὶ πῶς θὰ διανεμηθῶν αὐτῆν τὴν λάσπην ἥτις κατ' εὐφημισμὸν ὀνομάζεται *παροῦσα κυβέρησις*.

ΠΕΝΙΕΣ

Διορίζεται εἰς τὸ Πανεπιστήμιον κάποιος Στυλ. Κωνσταντινίδης, καθηγητὴς τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας.

Μὰ τέλος πάντων τί θὰ γίνη αὐτὸ τὸ Πανεπιστήμιον! Χάνει τὸν ἀμαθῶν; Ποῦ ἐξεφύτρωσε πάλιν αὐτὸς ὁ Κωνσταντινίδης, ὁ ὁποῖος δὲν γνωρίζομεν πῶς κατορθοὶ νὰ θεωρηθῆ εἰδικὸς χωρὶς ποτὲ οὔτε μίαν γραμμὴν νὰ τυπώσῃ, χωρὶς οὔτε ἓνα μαθητὴν νὰ ἔχη διὰ νὰ μᾶς ἐπιδείξῃ, μαθητὴν ὁμολογοῦντα ὅτι ὠφελῆθη ποτὲ ἀπὸ τὴν ἀκατάσχετον φλυαρίαν του; Τοῦτο μόνον γνωρίζομεν ἡμεῖς, ὅτι καὶ ἄλλοτε αὐτὸς ὁ ἴδιος μᾶς ἔκαμε νὰ σταυροκοπηθῶμεν ὅταν διωρίσθη καθηγητὴς τῆς ἱστορίας τῆς καλλιτεχνίας εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον.

Καὶ κάποιος Πατσόπουλος μᾶς ἐτοιμάζεται διὰ καθηγητῆς τῆς ἱστορίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Πίπην, Πίπην ἀπόλλοι.

Εἶναι γαμβρὸς τοῦ Μητσοπούλου. Εἶναι δὲ ὁ Μητσοπούλος αὐτὸς ὁ μετὰ τοῦ Σπυρακοπούλου τὸν κ. Περρωτῆν ἀπολύσας! Ἄπλη χρονογραφικὴ ὑπόμνησις.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ Περρωτοῦ δὲν θὰ λησμονήσωμεν τὴν ἀφίλειαν τοῦ *Τηλεγράφου* ὅστις ἀπῆτει νὰ σπύσῃ ὁ Βῶρος ἐδιότι ἡ τιμὴ τοῦ Περρωτοῦ δὲν εἶναι εἰς ἴσην μίρραν με τὴν τιμὴν ἐνὸς κοινοῦ *Λαποδύτου*. Λοιπὸν με ἐκτάκτου;

Χωρὶς ἄλλο ἐνεσκήψην ἐπιδημία εἰς τοὺς Ταμίας. Προχθὲς ὁ κ. Βλαχάνης, ὁ Κεντρικὸς Ταμίας, ὁμολόγησε διὰ τῆς ὑπογραφῆς του, ὅτι παρέλαβεν ἐν κιβώτιον μὲ ἀγνωστον τὸ περιεχόμενον, ὡς λέγουν εἰς τὰ τελωνεῖα, ὅπερ τὸν ἐπληροφόρησαν ὅτι περιέχει πολυτίμους παρακαταθήκας, ἄς οὔτε αὐτὸς παρέλαβε δι' ἔγγραφον, οὔτε εἶδεν, οὔτε ὁ προκατόχος του τῷ παρέδωκε τι, διότι... εἶχον χάσει τὰ κλειδιά. Ἐκτοτε δὲ δὲν ἠνοιχθῆ τὸ κιβώτιον αὐτὸ διότι δὲν ἔφεραν ἄλλο εἰς ἀντικατάστασιν του.

Τώρα σημειώσατε, ὅτι ὁ κ. Βλαχάνης διωρίσθη πρὸ δεκαετίας καὶ πλέον, ὅτι ὁ προκατόχος του ἀπέθανε, ὅτι ἐν τῷ μετοξὺ συνέβη μία κλοπὴ τοῦ Ταμείου καὶ ὅτι παρέλαβεν ἐν κιβώτιον ὅπερ πιθανὸν νὰ ἔχη μέσα βότσαλα, ἀλλὰ τὸ παρέλαβε ὡς ἔχον πολυτίμους παρακαταθήκας, σημειώσατε αὐτὰ καλῶς, ἐπειδὴ τὸ καθ' ἡμᾶς φρίττομεν ἀπὸ τώρα δι' ὅ,τι πιθανὸν θ' ἀνακαλυφθῆ ὅταν ἀνοιχθῆ αὐτὸ τὸ κιβώτιον.

Προμαντεύομεν δὲ ὅτι πᾶσα παρακαταθήκη ἥτις ἤθελεν λείπει ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου θὰ μάθωμεν ὅτι εὕρισκετο ἐκεῖ. Εἰς αὐτὸ τὸ διαβολοκιβώτιον λέγουν ὅτι ὑπῆρχον οἱ πολυτίμοι λίθοι καὶ οἱ μαργαρίται τῶν Ζωσιμάδων.

Ἦσαν διὰ τὸ βασιλικὸν στέμμα προσωρισμένοι καὶ ἴσως τώρα εἶναι εἰς τοὺς χοίρους οἱ μαργαρίται αὐτοί.

Blowitz.

ΣΚΕΨΕΙΣ

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς δημοσιευθείσης ὑπὸ τοῦ Σαμοθράκη ἐπιστολῆς, τῆς σταλείσης ἐκ μέρους τοῦ Βελέντζα πρὸς τὸν σεβαστὸν κ. Σωτηρόπουλον, ἐν ἧ ἐκεῖνος τὸν παρακαλεῖ νὰ τὸν καλύψῃ μέχρι οὗ κηρυχθῆ ὁ κατὰ τῶν Τούρκων πόλεμος, ἐνόησαμεν ὅλην τὴν σημασίαν τοῦ ἄλλοτε ὑπὸ τοῦ κ. Σωτηροπούλου λεχθέντος, ὅτι *ἡ ὑποχώρησις εἶναι αὐτοκτονία*.

Ἐρωτῶμεν: τὰ Σασεπὼ ἠγοράσθησαν χάριν τῶν νεοσχηματιζομένων ταγμάτων, ἢ τὰ τάγματα σχηματίζονται χάριν τῶν νεωστὶ ἀγορασθέντων σασεπῶ;

Κατ' εὐφῶ συμπολίτην μας οἰνοπώλην, πρότυπον ἀμερικανοῦ πολίτου, εἰς τρεῖς πλατείας ἐγκείται τὸ κανόν. Εὐ-μετέ τας.

*Ἄν παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ κόσμος εἶναι ἐν δράμα, εἰς ὃ ἕκαστος ὑποκρίνεται ἐν μέρος, τότε τί ὑποκρίνονται οἱ ἠθοποιοὶ μας; Τὸν ἠθοποιόν.

Σελίμης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΟΝ

Γέρω, ποῦ μέσα στὰ βουνὰ γυρίζεις νύχτα μέρα, Ὅπου τὸν θάνατο ζητεῖς, μὰ φεύγ' ἀπὸ μπροστά σου, Μωρὲ τί χάνεσαι αὐτοῦ, δὲν ἔρχεσαι ἐδῶ πέρα, Ἐπίστρατος γιὰ νὰ γενῆς, νὰ παύσουν τὰ δειγὰ σου.

Ἐπίστρατος.

ΩΔΕΙΟΝ.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐσχόμεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ δοκιμάσωμεν καὶ ἡμεῖς τοῦ καρπού, οὗς παρήγαγεν ἐφέτοι τὸ Ὑδρεῖον, καὶ, ἵνα μὴ πικρῶνόμεν τινα, τοὺς εὐρόμεν ἀρκατὰ γλυκεῖς. Διότι ἂν δὲν ἦνε εὐκόλον, ἢ μᾶλλον κατορθωτὸν, νὰ μορφωθῆ τις ἐν αὐτῷ μουσικῷ, μανθάνει ἄλλο τι μεγάλης ἀξίας μάθημα, ἂν δηλονότι εἶναι ἢ δὲν εἶναι διὰ μουσικῶς.

Ἐκεῖ ἀποκαλύπτεται ὁ λάρυξ καὶ ἡ πρὸς τὴν τέχνην ἐμφυτος στοργή, καὶ ἐκεῖ δροὶ τῶν δυναμένων θέλουσι νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν παρ' ἡμῖν ἀνάπτυξιν τῶν καλῶν τεχνῶν δύνανται νὰ εὐρωσιν ὑποψηφίους καλλιτέχνας.

Ἡ ἀντὶ ἐξετάσεων πτωχῆ τῆς Κυριακῆς συναυλία ὑπῆρξε πλουσιωτάτη εἰς ἐλπίδας. Ἐπειρήθημεν, ὅτι τὸ Ὑδρεῖον αὐτὸ, ἂν κατορθωθῶ νὰ καταστῆ κάπως ἱκανὸν διὰ τὸν μέγαν σκοπὸν τοῦ, ἠδύνατο σπεῖρον ἐν ἑλληνικῷ πνεύματι νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καλλιτέχνας.

Ἡ μουσικωτάτη Βέσσελ εἶναι πάντοτε ἡ αὐτὴ, φθάσα πλέον εἰς τὸ σημεῖον ἐκείνου πέραν τοῦ ὁποῦ δὲν δύναται νὰ προβῆ ἐν τῷ Ὑδρεῖῳ εἰς οἷαν κατάστασιν εὐρίσκειται νῦν. Ψάλλει μετὰ χάριτος, ἀλλὰ καὶ μετ' ἴσης ἀτελείας, συγκινεῖ ἀλλὰ δὲν ἀποθανυμάζεται, διότι ἔχει τὰ προσόντα καλῆς αἰδοῦ, ἀλλὰ στερεῖται τέχνης.

Ἴσως εἰς τὸ ἐξῆς παρὰ τῆ Βέσσελ θὰ ἴσταται καὶ ἄλλη τις, ἥτις τὸ πρῶτον ἀκουσθεῖσα, ἡ Κλεοπάτρα Ἰωαννίδου. Ἐψηλὴ καὶ πλουσία τὴν σάρκα, ἔχει τὴν φωνὴν τοσοῦτο ὑγρὰν, ὥστε νομίζει τις, ὅτι ἡ ἐκ τῶν παρειῶν τῆς ἀποστάζουσα δρόσος καταβρέχει τὸν μελωδικὸν λάρυγγά της.

Τὴν συνιστῶμεν ὡς εὐέλπι μουσικὸν μέλλον. Καὶ ἡ μικρὰ Βλαχάνη εἶναι ἀξία συγχαρητηρίων. Ὅσον λεπτόν εἶχε τὸ σῶμα τόση βαθεῖαν καὶ ἰσχυρὰν τὴν φωνήν. Τῆ δίδομεν εἰλημὰ θερμὸν, ἂν τὸ ἐπιτρέπῃ ὁ μπαμπᾶς της, ἀσπαζόμενοι ἐν αὐτῇ καλλιτέχνιδά-παιδίον.

Ἐν τῷ κλειδοκυμβάλῳ διεκρίθη ὁ νεαρὸς Μητσάκης. Ἐχει τὴν ὄψιν σοβαρὰν καὶ ρεμβώδη, τὸ ὄμμα γλυκύτατον, τοὺς δακτύλους μακροὺς καὶ εὐκάμπτους. Βλέπων τις αὐτὸν πρὸ τοῦ κλειδοκυμβάλου ἤρεμον, σκεπτικόν, ἀποδίδοντα γνησίους τοὺς θεῖους τόνους οὐγγρικῆς ραψωδίας τοῦ ΑἼτσο, ἀκούει ἐντός του καὶ νὰ τῷ λέγῃ ὅτι δύναται καὶ ὁ Μητσάκης νὰ γείνη ἕνας ΑἼτσο.

Τὸ Σκουμπουρδάκι κατῳρῆσεν νὰ μεταβάλῃ τὸ βιολί του εἰς πουλάκι.

Ὅλη αὐτὴ ἡ ἐξ ἐμφύτου πρῶδος μᾶς ἀναγκάζει νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ τοῦ ἰδρύματος τούτου, ὅπερ καλοῦσι μὲν Ὑδρεῖον, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀκόμη Ὑδρεῖον.

Ἴσως τῷ κ. Ἀρσένῃ ἀνήκει νὰ πράξῃ τοῦτο ὡς ἀντιπροσωπεύοντι σήμερον τὸν καλλιτεχνικὸν παρ' ἡμῖν κόσμον, ἀλλὰ πιστεύομεν, ὅτι ἡ παρούσα κατάστασις τοῦ Ὑδρεῖου ἐπιτόμως ἀπάδει πρὸς καλλιτεχνίαν ἀρσενικήν.

Μέρος.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΓΕΛΟΙΑ

Ἐν τῷ ποιν. τμήματι τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου ἀνακάλυψε πρωτοφανῆς προεκάλεσε ἰσχυρὰ τὴν ἀπορίαν τῶν περιεργῶν. Μεταξὺ τῶν δικαστῶν ἀποφάσεως ἦν ὑπογεγραμμένη καὶ τις κυρία· τὸ δ' ἄγαν Ἀμερικανικὸν τοῦτο παράδοξον πολλαχῶς ἐσκολιάζετο. Ἀλλ' ἡ κυρία ἐγνώσθη ὡς σύζυγος δικηγόρου, λαβόντος μέρος ὡς δικαστοῦ καὶ τὸ πρᾶγμα τέλος ἐξηγήθη ὡς ἐξῆς:

Ἰπάλλληλος τοῦ τμήματος τούτου ἐπιφορτισθεὶς τὴν προσήκουσαν ὑπὸ τῶν δικαστῶν ὑπογραφὴν τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως ἐρχεται νὰ ζητήσῃ τὸ αὐτὸ καὶ παρὰ τοῦ ὡς τοιούτου λαβόντος μέρος δικηγόρου.

- Τί ἀγαπᾶτε; ἐρωτᾷ ἡ κυρία τοῦ φιλοφρονέστατα.
— Μίαν ὑπογραφὴν ἤθελα τοῦ κ. Δέλτα.
— Δὲν εἶν' ἐδῶ, ἀλλ' εἰμπορῶ νὰ σᾶς τὴν δώσω ἐγώ.
Καὶ τοῦ τὴν ἔδωκε.

Ὁ δικαστικὸς κλητὴρ γέρων Β. ἐπιφορτίζεται τὴν ἐπίδοσιν κλήσεως εἰς Παρίσον τινὸς, φουστανελλᾶν κατὰ τὴν ευνουκίαν Πλάκας, ὅν μάτην ἀναζητήσας, ἐκτίθησιν ἐν ἐπιδοτηρίῳ ἐπὶ λέξει τὰδε: «Μετέβην εἰς Πλάκαν διὰ νὰ ἐπιθῶ κλησὶν εἰς τὸν Παρίσον τὸν φουστανελλᾶν· ἀλλὰ Παρίσον φουστανελλᾶν δὲν εὐρήκα· εὐρήκα ὅμως Παρίσον φράγκον, ἀλλὰ εἶχε καὶ κρεμασμέναις φουστανελλᾶσι στὸν τοῖχον».

Ἐν τῷ Βιρηνοδικεῖῳ Σκιάθου: Ὁ εἰρηνοδικὴς διατάσσει τὸν γραμματέα ἐπὶ ἀπειλῇ παύσεως νὰ κρατήσῃ πρακτικὰ διεξαγομένης δίκης.

— Κάνε δουλειὰ σου κ' ἐγὼ τὰ θυμοῦμαι γιὰτ' εἶμαι πανδρεμμένος ἄνθρωπος.

Ὁ Βῆρος εἶναι ὀλίγον διτύνθητος. Προχθὲς εἰσέρχεται εἰς τὸ γραφεῖόν του ὁ κ. Τζάνες μετ' ὄσας ἀφελείας ὑπασινομῶς εἰσέρχεται εἰς καπλεῖον, καθὸ βουλευτῆς καὶ ὑπουργικός· ἀλλ' ἀναχαιτίζεται εἰς τὴν φωνὴν τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ τὰ χάνει.

- Τί ἀγαπᾶτε;
— Εἶμαι ὁ κύριος Τζάνες...
— Ἄ, εἰσθε ὁ Τζάνες, ρίψατε τὸ σιγάρον σας, ἀποκαλυφθῆτε καὶ καθίσατ' ἐκεῖ.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἰσέρχεται ὁ κ. Λομβάρδος, καὶ ὁ κ. Βῆρος μαλακῶν τὴν φωνήν, καὶ τὰ χεῖλη βιάζων εἰς μείδιμα σπεύδει εἰς ὑποδοχὴν του. Ὡ δισύνθητον! Πόσα ἐν τῷ ὀνόματί σου κτλ.

Νάτος.

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝ

κατὰ γενικὴν ἀπαίτησιν τὸ ἐκτάκτου σατυρικῆς δυνάμεως ποίημα τοῦ συνεργάτου μας κ. Σουρῆ ὁ Περιπλανώμενος. Οἱ κριτικώτεροι τὸ εὖρον ἰουθενάλειον. Ὁ λαὸς πρέπει νὰ τὸ μάθῃ ἀπ' ἐξῶ. Οἱ κυβερνῶντες αὖ τὸ βλέπωσιν ὡς καθρέπτην.

ΑΛΗΘΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΒΕΛΕΝΔΖΑΙΚΩΝ.

Δὲν γνωρίζω ἂν εἰς νέαν ἐκδοσιν τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθους ὁ κ. Παπαρρηγόπουλος προσθήσῃ ἰδιαίτερον κεφάλαιον τὸ ὁποῖον νὰ ἐπιγράψῃ Βελενδζαϊκᾶ. Οὐχ ἤττον παρακαλῶ νὰ μοι ἐπιτρέψῃ ὅπως τὸν προλάβω χειροτονούμενος ἱστοριογράφος τῆς παραδόξου αὐτῆς Θεβαλδοῦ οὐχὶ ἐν ἔργῳ κλασικῷ, ὡς τὸ ἴδικόν του, ἀλλ' εἰς τὴν περὶ ἧς δημοσιογραφίας ἱστορίαν. Δὲν ξέρω ποῖαν φιλολογικὴν ἀξίαν θὰ ἔχωσιν αἱ σελίδες μου· ὅτι γνωρίζω εἶναι ὅτι τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἀναλαμβάνω εἶναι πολὺ δυσκολώτερον τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἱστορίας. Οὔτε Γιββωνα καὶ Γρότε ἔχω ἐμπρὸς μου, οὔτε Βυζαντινοὺς τυφλοσύρτας ἄντι τούτων ἔβαλα εἰς ἐνέργειαν τοὺς ἱστορικούς μου πόδας, τοὺς ἱστορικώτερος μου ὀφθαλμούς· καὶ δύο ἱστορικώτατα ὄντια, καὶ τρέξας, ἴδων καὶ ἀκούσας συνέλεξα καὶ συλλέγω ὕλην τὴν ὁποῖαν κατὰ δόσεις προτίθεται νὰ προσφέρω εἰς τὴν ἀπληστίαν τοῦ δημοσίου διὰ μέσου τοῦ Μῆ Χάνεσσα. Πολλάκις διενυκτέουσα εἰς τὰς φυλακάς, ἀλλοτε διημέρευσα καφενεῖα, διήλθον δὲν ξέρω πόσους σταδίου διὰ καὶ συλλέξω μίαν πληροφορίαν, ἔδωροδίκου διὰ φιλημάτων θεραπεινίδας νὰ μοι εἴπωσι τί παραλαλῶν μίαν νύκτα ἔλεγεν ὁ κύριός των, ὑπέστην δὲν τὸν καύσωνα καὶ τὴν ξηρασίαν τῶν σαλονίων ἵνα σπουδάσω φυσιογνωμίας. μετεβλήθη σχεδὸν εἰς θυρωρὸν εἰς τὸ Κατάστημα τῆς Ἀνακρίσεως, προεκολλήθη ὡς στρακὸν εἰς πάντα γνωρίζοντα καὶ καὶ ἐσχμάτισα μίαν πυραμίδα πληροφοριῶν, τὴν ὁποῖαν τώρα χαλῶν ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐπιθυμῶ νὰ μεταφέρω ὡς ἄλλον Ὁβελίσκον τῆς Κλεοπάρας εἰς τὰ στήλας τοῦ Μῆ Χάνεσσα.

Θὰ εἶμαι, φιλοπεριεργὸς Κυρία καὶ Κύριοι, ἔμπρὸς ἐμπρόστω, διότι τὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα θ' ἀφηγούμαι μετέχουσι τόσῃ φαντασίᾳ, ὥστε ἂν προσετίθουν καὶ τὴν ἴδικήν μου φοβούμεθα μήπως θὰ ἐπέτων τὰ στοιχεῖα καὶ θὰ ἠναγκαζόμεθα νὰ τὰ κυνηγῶμεν εἰς ἀπόστασιν μιλίων. Ἄλλως τε δὲ ἡ ὑγρᾶσις βλάπτει, ἐνῶ τὸ ξηρὸν ἕως θεωρεῖται στομαχικώτατον. Γνωρίζων τοῦλάχιστον ἐκ πέρας ὅτι οὐδεποτε ἔχωνεσσα ῥήτορας οἵτινες περιχύνουν τὴν ῥητορικὴν των διὰ σιέλων.

Μετὰ τὸ προοίμιον αὐτὸ εἰσέρχομαι εἰς τὴν ἱστορίαν μου.

Τὸ ταμεῖον Θεβῶν εἰσπράττον ἐκ τοῦ ἰδρώτος τοῦ φορολογουμένου λαοῦ περὶ τὰς 600,000 δραχμῶν μέχρι τοῦ περὶ ἀροτριῶντων κτηνῶν νόμου καὶ περὶ τὰς 500,000 ἀπὸ τοῦ νόμου τούτου ἐξήκολούθει ἀπὸ τοῦ 1873 μέχρι σήμερον ἦτοι ἀπ' ἧς ὁ Βελενδζαῖος ἀνέλαβε τὴν διαχείρισιν αὐτοῦ μέχρι τῆς εἰς Μενδρεσὲ εἰσόδου του νὰ τρέφῃ διὰ τοῦ διαχειριστοῦ αὐτοῦ καὶ ὑπολόγου Βελενδζαῖα, πάντας ἐκείνους, οἵτινες ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των, γνωρίζοντες τὴν κατάστασιν τοῦ εἰρημένου Ταμεῖου, τὴν ἠνεῖχοντο, τὴν ἀπέκρυπτον καὶ συνέτρεχον τὸν ἐπὶ ἐνδεκαετίαν διαχειριζόμενον αὐτὸ Βελενδζαῖον νὰ κλέπῃ καὶ ἐκ τῶν κλοπιμαίων χρηρῆθ' αὐτοῖς τὴν μερίδα τοῦ Λέοντος.

Τίνες εἰσιν οὗτοι; δὴμόθετα μετὰ φῶς ὅπερ μετ' οὐ πολὺ θέλει ἐπιγύσει ἡ ἀνάκρισις. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀνάγκη ἀπλῶς νὰ γνωρίζωμεν τίνες ὑπῆρξαν οἱ προϊστάμενοι τοῦ διαχειριστοῦ καὶ ὑπολόγου Βελενδζαῖα καὶ ἐπὶ τίνων ἡ ἀνά-

κρισις βαίνει ζητούσα ν' ἀνακαλύψῃ ἐὰν καὶ κατὰ πόσον καὶ οὔτοι εἰσὶν ἐνοχοί.

Ἀπ' ἧς ὁ Βελενδζαῖος διωρίσθη ταμίης Θεβῶν, ἦτοι ἀπὸ τοῦ 1873 μέχρι σήμερον, ὑπουργοὶ μὲν ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπῆρξαν οἱ Σωτηρόπουλοι καὶ Παπαμιχαλοπούλοι· διαδοχικῶς καὶ κατ' ἐπανάληψιν καὶ οἱ Πετμεζᾶς καὶ Δελιγιάννης καὶ Τρικούπης. Διευθύνται δὲ καὶ ὑποδιευθύνται τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ὁ μακαρίτης τῆ λήξει Χρηστοφῆς, ὁ Τομαρόπουλος κατ' ἐπανάληψιν, ὅστις μικροῦ δεῖν ἀπέθνησκεν ἐν Παρισίοις ἅμα τῷ ἀκούσματι τῆς βδελυρᾶς κατ' αὐτοῦ συκοφαντίας ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ὅστις ἀπέθανε κατὰ τὰ ἀναγγελλαντα τὴν ἐθνικὴν ταύτην συμφορὰν τηλεγραφήματα τοῦ κ. Τσιθανοπούλου καὶ μετὰ τρεῖς ἀκριβῶς ἡμέρας ἀνέστη ὅπως ἀποδείξῃ τὴν ἀθωότητά του εἰς τοὺς συκοφάντας του καὶ ὅτι τοιοῦτον στίγμα εἰς τὸ μέτωπόν του δὲν χωρεῖ· ὁ Δροσίνης καὶ ὁ Σαμοθράκης. Οἱ δὲ κατὰ καιροὺς ἐπαρχοὶ ἴτινες πάντες μετὰ τῶν δύο τελευταίων ὑποδιευθυντῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου προσφυλακίσθησαν εἰς τῆς κυρίας κόβλα τὴν εὐζέρον οἰκίαν εἰσὶν οἱ Μεγαπάνος, Στεφάνου, Δασκαλόπουλος, Μανιάτης, Στελιόπουλος, ὁ καὶ ἐπίστρατος Δεκανεὺς, Κετσάς, Γκορτζῆς καὶ Κατσικαπῆς. Τὸ παράδοξον καὶ ἀξιοπαρατήρητον ἦν ὅτι καθ' ὅσον τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς διαχειρίσεως τοῦ ταμεῖου Θεβῶν ὑπὸ τοῦ Βελενδζαῖο οὐδέποτε ἐστάλη ὑπ' οὐδενὸς ὑπουργοῦ ἐπιθεωρητῆς καὶ ἐπόπτης ἴδιος πρὸς ἐξέλεγχιν αὐτοῦ, καὶ τοι πολλῶν παραπόνων ὑπὸ τῶν κατοίκων τοῦ τόπου ἐκείνου διαβισθασθέντων κατὰ καιροὺς εἰς τοὺς ἀρμοδίους, ὧν τὴν θέσιν ἐν τε τῇ ἀνακρίσει καὶ ἀπέναντι τοῦ ἐγκλήματος προβαίνοντες θέλομεν καταδείξῃ παραδοξώτερον δ' ὅλων εἶναι ὅτι καθ' ἣν ἐποχὴν ἐγένετο γενικὴ τῶν ταμείων καὶ ἐφοριῶν ἐπιθεωρησις, εἰς ταμεῖον τῶν Θεβῶν δὲν ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον ἐξαιρετικῶς νὰ μεταβῇ καὶ δὲν μετέβη ἡ ἐποπτικὴ ἐκείνη ἐπιτροπὴ διότι ἦτο πεπεισμένη φαίνεται ὅτι δὲν εὕρισκε τί νὰ ἐξελέγῃ!

Β'.

Τὰ ἀνωτέρω τέλος ὑπὸ τὸν πέπλον τῆς ἐχεμυθίας καλυπτόμενα ἐγκλήματα ἤρξαντο ἀποκαλυπτόμενα ὡς ἐξῆς.

Ὁ ἀντιμόραρχος Ἀχιλλεὺς Βελενδζαῖος ὀφείλων εἰς ῥάπτῃν τινα ἐν Σύρῳ δραχ. 150 ἀπέστειλε τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν ταχυδρομικῶς ἐκ Χαλκίδος ἐνθα διέμενον εἰς παραπομπήν γραμματόσημα· ὁ εὐτυχὴς ῥάπτῃς ἅμα λαβὼν αὐτὰ ἔσπευσεν εἰς τὸν ταχυδρομικὸν ἐπιστάτην πρὸς ἐξαργύρωσίν των, ἄλλ' ὁ ἐπιστάτης καὶ γυμνῷ ὀφθαλμῷ διέγνων τὴν παραπομπήν των, πρῶτον ἐκ τοῦ χρώματος λευκοτέρου τοῦ συνήθου ὄντος, δεύτερον ἐκ τοῦ μεγέθους, τρίτον ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἀριθμοῦ 20 ὅπισθεν καὶ τέταρτον ἐκ τῆς διαφορᾶς τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἑρμοῦ. Πειπεισμένος δὲ περὶ τῆς παραπομπῆς ἀπέστειλε ταῦτα εἰς τὴν διευθύνσιν τῶν ταχυδρομείων ἐν Ἀθήναις ἧς τὰ ἀπέστειλεν εἰς τὸν εἰσαγγελέα Χαλκίδος ὅθεν ἐστάλησαν εἰς Σύρον, ὅπως ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα.

Ὁ εἰσαγγελεὺς Χαλκίδος κ. Γονατᾶς μετὰ τοῦ ἀνακριτοῦ Τιμολέοντος Σπηλιωτοπούλου μετέβη παρερχήμα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Μοιράρχου Ἀχιλ. Βελενδζαῖο, ἐν ἧ ἐνεργήσας ἐρευνᾶν οὐδὲν κατῳρῆσεν νὰ ἀνακαλύψῃ καὶ ἂν ὁ κ. Βελενδζαῖος οἰκοθεν δὲν εἶδεν αὐτοῖς ὀλίγα τινὰ παραπαιτημένα γραμματόσημα ἤθελον ἀναχωρῆσαι ἐκείθεν ἐντελῶς ἀπρακτοί. Συγχρόνως δὲ ἦτοι τὴν 23 Ἀπριλίου καὶ ὡραν 3 μ. μ. μετέβησαν εἰς τὸ Ταμεῖον πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἠρωτήσαν τὸν Ταμίαν Ἡλ. Καϊμάκη ἐὰν ἔχῃ γραμματόση-

μά και ούτος υπέδειξεν αυτοίς ἀμέσως ὅσον τοιοῦτον εἶχε πάσης κλάσεως. Μετὰ τοῦτο ἀμφότεροι οἱ ἀνακριτικοὶ οὗτοι ὑπάλληλοι ἕκαμον ἀκριβοστάτην ἔρευναν ἐν τῷ εἰρημένῳ Ταμείῳ, παρετήρησαν τὸ βιβλίον τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τοῦ γραμματοσήμου εὐρον αὐτὸ τακτικῶς ἔχον, συνέταξαν ἐπομένως τὴν ἐκθεσὶν τῶν καὶ ἡτοιμάζοντο ν' ἀπέλθωσιν, ὅτε ὁ Ταμίας Καϊμάκης τοὺς παρεκάλεσε νὰ τῷ εἰπῶσι τί συμβαίνει καὶ διατί ἡ γενομένη ἔρευνα. Οἱ κ. ἀνακριταὶ τότε υπέδειξαν αὐτῷ γραμματόσημον εἰκοσάλεπτον παραπεποιημένον, ὅπερ κατεσχέθη ἐν Σύρῳ σταλὲν ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ Μοιράρχου Ἀχιλλέως Βελέντζα. Ὁ ταμίας Καϊμάκης ἅμα ὡς ἤκουσε τὸ ὄνομα Βελέντζας ἀνεπόλησεν εἰς τὴν μνήμην τοῦ ὅτι ὁ πρόην ταμίας Θεόδωρος Βελέντζας Θεροσύβουλος τῷ προέτεινε τὴν Τρίτην τῆς διακαινησίμου νὰ τῷ ἀποστείλῃ πρὸς πώλησιν ὀλίγον γραμματόσημον εἰκοσάλεπτον, ὅπερ τῷ εἶχεν ἐναπομένει ἐκ τῆς διαχειρίσεώς του, ὁ ταμίας Καϊμάκης ἀπεποιήθη νὰ δεχθῆ τὴν πρότασιν ταύτην ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῷ εἶχε στείλει πρὸ ἡμερῶν γραμματόσημον δεκάλεπτον καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ χρῆσιν εἰκοσάλεπτου, ἀφοῦ εἶχε δηλώσει τῷ ὑπουργεῖῳ ὅτι τοιοῦτον ἔπαυσε ἔχον. Ὁ κ. Βελέντζας εἰς τὴν παρατήρησιν ταύτην τοῦ Καϊμάκη ἀντεπαρατήρησεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον θὰ τῷ στείλῃ κατ' αὐτὰς εἰκοσάλεπτον καὶ ἐπομένως δύναται τότε νὰ δεχθῆ πρὸς πώλησιν καὶ τὸ ἰδικόν του. Τῆς προτάσεως ταύτης καὶ τῆς ἐπ' αὐτῆς συζητήσεως ἀναμνησθεὶς ὁ Καϊμάκης καθ' ἣν στιγμὴν τῷ υπέδειχθη ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ τὸ παρακεχαραγμένον γραμματόσημον καὶ συνδυάσας ταῦτα πρὸς τὸ πρόσωπον, ὅπερ ἀπέστειλε τὰ παρακεχαραγμένα γραμματόσημα εἰς Σύρον, εἶπεν εἰς τὸν κ. εἰσαγγελέα καὶ ἀνακριτὴν ὅτι διὰ τὸ ἐγκλημα, περὶ οὗ τῷ λαλοῦσι δὲν ὑποπτεύεται τὸν Ἀχιλλέα, ἀλλὰ τὸν Θεροσύβουλον Βελέντζαν πρόην Ταμιάν Θεοδῶν διὰ τὰ ἐκτεθέντα ἀνωτέρω καὶ ὅτι ἐπομένως εὐελπιστεῖ ὅτι θέλει διευκολύνει τὴν ἀνάκρισιν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ δράστου καὶ τοῦτο διότι ἠλπίζεν ὅτι ὁ Βελέντζας ἅμα ὡς ἐμάνθανεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῷ ἀπέστειλεν εἰκοσάλεπτα γραμματόσημα θὰ ἔσπευδε νὰ τῷ ἀποστείλῃ καὶ αὐτὸς καὶ τότε ἡ δικαιοσύνη θέλει ἔχει εἰς χεῖρας τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές.)

ΘΕΑΤΡΙΚΑ.

Ἡ θερινὴ μας θεατρικὴ περίοδος ἀποτελεῖ ἐντελὴ μοναρχίαν. Ὁ κ. Ταβουλάρης ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀντιπολιτεύσεως, ἔχει ἐφέτος τὸ μονοπώλιον τῶν γελώτων καὶ τῶν θακρῶν, μὴ περισπώμενος, εἰ μὴ μόνον ἐκ τῆς ἐπεμβάσεως, ὡς ἐν πάσῃ, τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, τοῦ Γαλλικοῦ δηλ. καὶ τοῦ Ἰταλικοῦ θεάτρου. Βύχουμεθα, ἀν' ὡς ἐκ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπεμβάσεως ἀπέτυχε τὸ ζήτημά μας, νὰ μὴ ἀποτύχη καὶ τὸ θεάτρὸν μας.

Δὲν σκεύομεν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸ θέατρον, ἀφοῦ ἀκούει κανεὶς τόσα παράδοξα ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν εἰσοδὸν κειμένου *συτρεβανακίου*, τὸ ὁποῖον—μᾶς συγγωρεῖται, κύριε Τσόχα, διότι εἰμεθα μύωπες—μόλις ἀφοῦ μᾶς ἰβάντισε, τὸ διεκρίναμεν. Εἰς ἰσχυρίζεται ὅτι τὰ ἐν αὐτῷ ἀγαλλμά-

τια παριστάωσι τὸ Ἔαρ, τὸ Θέρος, τὸ Φθινόπωρον καὶ τὸν χειμῶνα, δηλ. τὸ καθ' ἓν μίαν ὥραν· κακῶς ἀντιλαμβάνεται παρακείμενός τις καὶ προσθέτει εἰς τὸν ἐρωτῶντα σύντροφόν του ὅτι τὸ μὲν δρεπανηφόρον θέρος εἶναι ἡ Ὄρα, τὸ δὲ γυνόγλουτον Ἔαρ ἡ Πρωΐα, ὁ χειμῶν ὁ Τηλέγραφος, καὶ τὸ Τσαχπίνι Φθινόπωρον ἡ Ἐρημερίς. Θέλετε ὁμοῦ καὶ τὴν γνώμην μας; παριστάωσι καὶ τὰ τέσσαρα τὸν χειμῶνα.

Εἰς τὸ ἐπίσης ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ καφρνεῖου διάχρυσον περιπτερον νομίζομεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ γελᾷ κανεὶς, ἀν εἰσέλθῃ τις ζιτῶν νὰ ξυρισθῆ. Σιύψατε κ. Τσόχα· ὁμοιάζει ἀρκετὰ πρὸς Κουρεῖον.

Καὶ τώρα ὀλίγα περὶ τοῦ Θεάτρου· μᾶς ἀρίσει σχεδὸν καθ' ὅλα· μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν τενεκεδένιων ἀνθρώπων, ἀτινα ἀντὶ καυλοῦ ἐξάγουσι ῥάμφη ἀερίοφωτος. Μόνα τὰ τῶν Ἄλφα-Ἄλφα, Μι-Μι μας θεωρεῖα χαλῶσι τὴν ἀρμονίαν τοῦ κομποῦ μας Θεάτρου, ὁμοιάζοντα ἀληθῶς πρὸς κομποκλία δεσποτικά, ὥστε ἀκούομεν τινὰ ψιθυρίζοντα ὅτι περιμένει νὰ ἰδῇ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἐντὸς αὐτῶν τὸν Κερκύρα ἢ τὸν Καρυστία.

Τώρα βεβαίως θὰ θέλετε καὶ ὀλίγας κρίσεις περὶ τῶν παρασταθέντων. Καὶ λοιπόν, διὰ τὴν *Φραγκίσκαν*, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς παραστάσεως, δὲν ἠδυνάμεθα νὰ λησμονήσωμεν τὸν στίχον τοῦ Δάντου,

..... Francesca i tuoi martiri
A lagrimar mi fanno .....

Καὶ ἐπομένως δηλαδὴ δὲν ἐπροσέξαμεν πολὺ.

Διὰ δὲ τὴν *κόμησιν Νοβαῆλ* τοῦτο μόνον σὰς λέγομεν, ὅτι μετὰ τὴν πτώσιν τῆς αὐλαίας μετὰ τὴν πρῶτην πράξιν, εἰς τὸν ἐρωτῶντα ἕνα, τί παριστάνουν ἐκεῖναι αἱ γυναῖκες ὅπου πετᾶνε, ἠκούσαμεν ν' ἀποκρίνωνται, ὅτι φεύγουν μὴ τυχόν ἰδοῦν καὶ τὴν δευτέραν πράξιν.

Ἐς πρὸς τὸν *Ταχυδακτυλοργὸν* εἶχομεν πάλιν δάκρυα, ἀλλ' εὐτυχῶς εἶναι δρᾶμα ὡς τὸ Ἀνατολικὸν Ἑλληνικὸν δρᾶμα· δὲν ἐβρέυσεν οὔτε σταγὼν αἵματος· ἐπέτυχεν ἀρκούντως πρὸ πάντων ὁ Νιόνιος ὅστις ἐπαίζει τοῦ Ταχυδακτυλοργοῦ τὸ μέρος ἐπιτυχῶς καὶ *λιαν πολὺ καθῶς πρέπει*, τὸ ὁποῖον ὁ Δεννερῦ—ὁ συγγραφεὺς ὁ παμπλουτήσας ἐκ τῶν θακρῶν—δὲν ἐνεπιστεύετο εἰς οὐδένα τῶν τότε ἐν Παρισίοις ἠθοποιῶν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐκάλεσεν ἐπίτηδες ἐκ Πετροπόλεως ἕνα τῶν καλλίστων ἠθοποιῶν, τὸν *Meunier*. Ἐπίσης ἐπιτυχῶς ὑπεκρίθησαν τὰ λοιπὰ πρόσωπα· μία δὲ ἐν τῷ προλόγῳ στάσις—κατὰ τὴν *Ῥεῖοθυμίαν* τῆς παράφρονος—τοῦ κ. *Λαζαρίδου* μᾶς ἔκαμε ζωντὰν ἐντύπωσιν, τὸν παρακαλοῦμεν ὁμοῦ νὰ μὴ συγκινηταὶ ἐνίοτε εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ γελᾷ τὸ τόσῳ γελαστικόν κοινόν.

Κουάκρος.

Ο ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΟΣ ΙΟΥΔΑΙΟΣ

Τὸν εἶδα... ποῖον νομίζετε;... τοῦ Ἰμηττοῦ τὸ γέρο!
Τὸν εἶδα καὶ ἐστάθηκα μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα,
Ὁ τρόμος δὲν μὲ ἄφησε μιὰ λέξι νὰ προφέρω,
Κι' ἡ τρίχης μου σηκόνονται ὡς σήμερα ἀκόμα.
Τὸν εἶδα ὡσάν φάντασμα ἐμπρὸς μου νὰ πετᾷ,
Καὶ μοῦ ἐφάνη ν' ἄκουσα τὰ λόγια του αὐτά.

«Εἴμ' ὁ Περιπλανώμενος, μοῦ λέγει, Ἰουδαῖος,
Ἀπάνω εἰς τὴ ράχη μου κατακλυσμοὺς βαστῶ...
Ἄν δὲν μὲ ξέρης, εἴμ' ἐγὼ ἐκεῖνος ὁ Ἑβραῖος,
Ποῦ ἀσπλαγχνά ἐβέρθηκα στὸν Ἰησοῦ Χριστό.
Καὶ ὁ Χριστὸς μοῦ ἔδωκε μιὰ φοβερὴ κατάρρα...
Ὡ! ἀκουσέ την, κι' ἂν μ'πορῆς μὴν νοιώσης τὴν τρομάρα.

Ἄπ' τὸ κορμί σου ἡ ψυχὴ, Ἑβραῖε, νὰ μὴν ἐβγῇ,
Κάθε στιγμὴ νὰ φαίνεται ὁ θάνατος ἐμπρὸς σου,
Νὰ λαχταρᾷς τὸ θάνατο κι' ἐκεῖνος νὰ σοῦ φεύγῃ,
Καὶ μιὰ ζωὴ αἰώνια νὰ ᾔῃ ὁ θάνατός σου.
Καὶ ἀπὸ τότε ὁ φτωχὸς ἀνάπαυσι δὲν ἔχω,
Γυρνῶ ὡσάν σβούρα ἰδῶ κι' ἐκεῖ, καὶ ὄλο τρέχω, τρέχω.

Μὲς ἴστους πολέμους ἔχυθηκα καὶ ἤλθα ἄνω κάτω,
Μ' ὄλα τοῦ κόσμου ἄλεψα τ' ἀνήμερα θεριά,
Ἀκόμη καὶ ἴστῆς θάλασσης ἔγκρεμίστηκα τὸν πάτο,
Ἄλλα γιὰ μένα ἔγινε κι' ἡ θάλασσα στεριά.
Κι' ἂν εἶχα τόσα κρίματα ὡσάν τὸ σωρὸ τῆς ἄμμου,
Καὶ πάλι δὲν θὰ ἐφρευγε ὁ θάνατος ἔμπροστά μου.

Ἐκεῖ ὅπου ἐγύριζα ὁ δύστυχος, μ' ἐφάνη
Πῶς ἄκουσα νὰ λέν πολλοὶ πῶς εἶναι κι' ἕνα μέρος,
Ὅπου καὶ ὁ ἀθάνατος μ'πορεῖ νὰ ἀποθάνῃ,
Καὶ τοῦτο εἶναι ἡ Ἑλλάς... καὶ νά! ἐγὼ ὁ γέρος
Ἀπὸ τῆς γῆς τὰ πέρατα ἐπέταξα ἰδῶ πέρα,
Μήπως τὸν θάνατο εὐρῶ μὲς ἴστων Ῥωμηῶν τὴ σφαῖρα.

Μοῦπαν πῶς ἀρματόνεσθε γιὰ πόλεμο ἀλήθεια,
Κι' ὦρα τὴν ὦρα καρτερῶ μὲ σὰς νὰ πολεμήσω,
Μήπως τὸ βόλι πιά ἰδῆ καὶ τὰ δικά μου στήθεα...
Ἄλλ' ὅπως φαίνεται, μ'πορῶ ἐγὼ νὰ ξεψυχήσω,
Καὶ ὁ δικός σας πόλεμος ἀκόμη νὰ μὴ γίνῃ...
Μὰ ἴσως καὶ τὸν θάνατο μοῦ φέρεῖ ἡ εἰρήνη.

Ὅλα παράξενα ἐδῶ, σὰς κυβερνοῦν οἱ κλέφταις,
Κι' οἱ κλέφταις μόνον χαίρονται τοῦ κόσμου τὰ καλά,
Ἄλλῃθρα μιὰ δὲν ἄκουσα, παντοῦ καὶ πάντα ψεύταις,
Καὶ ὁ καθένας κλέβεται καὶ κλέβει καὶ γελᾷ.
Προχθὲς κι' ἐμένα μοῦκλειψαν ἴστῆς Τράχωναις τὸ δρόμο
Ἐνα ταγάρι ἀδεμανὸ ἀπ' τὸν δεξι μου ὤμο.

Κανένας ἴστα ἀλλόκοτα, κανένας δὲν σὰς φθάνει,
Ἄλλόκοτοι οἱ τρόποι σας καὶ ἡ πολιτικὴ...
Ἐδῶ ὁ Βίσμαρκ, ὁ Καβούρ κι' ὁ Πάλμερστον τὰ χάνει,
Τοὺς τρώει ὁ Τρικουπῆς σας κι' οἱ Κουμουνδουρικοί.
Ἐδῶ μονάχα φαίνεται πῶς κυβερνᾷ ἡ τσέπη...
Γι' πρακτικὸς ποῦ γίνεται ἐκεῖνος ποῦ σὰς βλέπει.

Δὲν χάνεσθε σὲ ὄνειρα, δὲν χάνεσθε γιὰ Πόλι,
Δὲν χάνεσθε γιὰ πόλεμο, γιὰ δόξα καὶ γιὰ φήμη,
Γιὰ τὴν κλεψιά σπουδάζετε μέρα καὶ νύχτα ὄλοι,
Καὶ ἡ κλεψιά κατήνησε ἡ πρώτη ἐπιστήμη.
Καὶ ὁ Θεὸς κι' ὁ Διάβολος σὲ τοῦτο δὲν σὰς βγαίνει...
Ποτὲ νὰ μὴν πεθάνετε, Ῥωμηοὶ μου προκομμένοι.

Θέλετε ὄλα νὰ γενοῦν, ἀλλὰ μὲ τὸ βραχάτι,
Δουλειά σας εἶν' ἡ τεμπελιά καὶ ἡ πολιτικὴ,
Χειροτονεῖσθε στρατηγοὶ ἀπάνω ἴστο κρεββάτι,
Καὶ λέγεσθε ἀπόγονοι Ἑλλήνων κλασικοί.
Στολίζει μὲ παράστημα ὁ κλέφτης ἄλλον κλέφτη,
Κι' ἐπιταφίους ἐκφωνεῖ ὁ ψεύτης σ' ἄλλον ψεύτη.

Φωνάζετε γιὰ Σύνταγμα καὶ γιὰ Δημοκρατία,
Γυρεύετε τὸν πόλεμο, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰρήνην,
Γυρεύετε Μηδενισμό, ἀλλὰ καὶ Μοναρχία,
Καὶ ἡ σκλαβιά κι' ἡ λευθεριά ἴσα γιὰ σὰς βαρύνει.
Καλὰ καλὰ τί θέλετε κανένας σας δὲν ξέρει,
Κι' ἀφίνεσθε ἴστην τύχη σας κι' ὅπου αὐτὴ σὰς φέρεῖ.

Πότε σὰς φταῖν οἱ Ἀφγανοὶ καὶ οἱ ἀγριανθρώποι,
Πότε ὁ τρισκατάρτος, καὶ πότε ὁ Θεός,
Σὰς φταίει κι' ἡ Ἀμερικὴ, σὰς φταίει κι' ἡ Εὐρώπη,
Ἄλλὰ ποτὲ δὲν εἶπατε πῶς φταίει κι' ὁ Ῥωμηός.
Γα πταίσματά σας ρίχνετε ἴστων ἄλλων τὴν καμποῦρα,
Καὶ ἔχετε ἀδιάκοπη παντοτεινὴ μουρμούρα.

Τὴ δόξα ἑστῶν προγόνων σας τὰ τρόπαια ζητεῖτε, Φωνάζετε, ξεσχιζέσθε γιὰ τοὺς παληοὺς σας χρόνους, Καὶ μόνο μὲ τὸν ἴσχιον τοὺς ψωμοζητῶντας ζήτε... Χαρὰ σ' ἐκείνη τὴ γενεῖα ποὺ θάχῃ σας προγόνους. Φαντάσου ἂν βρισκόσαστε ἑστὸν κόσμον γεννημένοι Χωρὶς κανένα πρόγονο, τί ἤθελε νὰ γένῃ!

Γιὰ κότταις ἀκονίζετε μονάχα τὸ σπαθὶ σας Καὶ μὲς τὸ ἴδιο αἷμά σας βουτάτε τὴ λεπίδα, Ἐν ὄσῳ ζήτε δένετε μὲ κόμπους τὸ πουγγὶ σας, Καὶ μόνο ἄν πεθάνετε πλουτεῖτε τὴν πατρίδα. Πορνεύετε τὰ γράμματα, πορνεύετε τοὺς νόμους, Συνοδικοὶ στὰ σπήτια σας, Μακρακισταὶ στοὺς δρόμους.

Ἄν ὁ Θεὸς σας εἶδνε κατὰρα ἄν κ' ἐμένα, Νὰ ζήση πάντα τῶν Ῥωμηῶν ἢ τωρινῆ γενεῖα, Τοὺς Μαραθωνομάχους σας καὶ τὸ εἰκοσιένα Κάθε λαὸς θὰ ἔξεχνε, κάθε τῆς γῆς γωνιά. Μὰ κ' ὁ Θεὸς σιχαίνεται νὰ πῆ γιὰ σας κατὰρα... Γῆς κ' οὐρανοῦ ἐγένεατε ἢ πρώτη σιχαμάρα.

Κρῖμα ποὺ δὲν σας γινώριζα κ' ἐγὼ ὁ Ἰουδαῖος... Ἄν ἐπερνούσα πρὸ καιροῦ κ' ἀπ' τὴ δική σας χώρα Καὶ ἐγινόμενον γνήσιος πολίτης Ἀθηναῖος, Ἴσως θὰ ἤμουν μὲς ἑστῇ γῇ λυωμένος ἕως τώρα. Ἀλλὰ δὲν ἀπελπίζομαι... μὲς ἑστῶν Ῥωμηῶν τὴν πλάση Μόνο Ῥωμηὸς ἀληθινὸς δὲν εἰμπορεῖ νὰ σκάση.

Ὡ! ναί! ἀκούω μιὰ φωνὴ νὰ λέγῃ ἀπὸ ἄνω, «Φτωχὲ Περιπλανώμενε εἰς τὴν Ἑλλάδα στάσου...» Ἐ! τέλος πάντων ἑστὸς Ῥωμηὸς πιστεύω ν' ἀποθάνω, Ἐδῶ δὲν ἔχουν πέρασι, Χριστέ, τὰ θαύματά σου. Ἡ φοβερὴ κατὰρα σου τὴ δυνάμει της χάνει, Καὶ ὁ Περιπλανώμενος ἐδῶ θὲ ν' ἀποθάνῃ.»

Εἶπε αὐτὰ, κ' ἐχάθηκε ἄν ἴσχιος ἀπὸ ἔμπρός μου, Κυττάζω δῶ, κυττάζω κεί, δὲν ἦταν πουθενά... Ποιὸς ξέρει τὸν αἰῶνον καταδίκιο τοῦ κόσμου Τί σίφουνας τὸν τίναξε ἀπάνω ἑστὰ βουνα. Ἄλλ' ἴσως κάμη ἢ Ἑλλάς κανένα θαῦμα νέο, Καὶ τὸν Περιπλανώμενο πεθάνῃ Ἰουδαῖο.

Souris

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ἀπὸ τῆς σήμερον Κυριακῆς ἀρχεται ἡ τακτικὴ ἐνέργεια τῶν Θελασσίων Λουτρῶν Ἀθηνῶν διὰ τε τοὺς ἄνδρας καὶ γυναῖκας, ἐντὸς εὐρυτάτων δεξαμενῶν, περιουσιῶν ἑκατέρωθεν 3000 κυβικὰ μέτρα καθαρῶτατος θαλασσίου ὕδατος, λαμβανομένου ἀπὸ βαθοὺς 100 μέτρων καὶ ἀνανεουμένου διαρκῶς.

Τὰ λουτρά εἰσιν ἀνοικτὰ καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 4 π. μ. μέχρι τῆς 8 μ. μ., τὰ δὲ ἡμέτερα λεωφορεῖα θέλουσιν ἀναχωρεῖ ἀπὸ τῶν πλατειῶν Ὀμονοίας καὶ Συντάγματος ἀπὸ τῆς 5 μέχρι τῆς 10 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 4 μέχρι τῆς 9 π. μ. Οἱ ἐπιβάται τῶν λεωφορειῶν τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος θέλουσι πληρῶναι 20 λεπτὰ δι' ἀνοδὸν καὶ 20 δι' ἐπιστροφήν, οἱ δὲ τῆς πλατείας τῆς Ὀμονοίας 30 λεπτὰ δι' ἀνοδὸν καὶ 30 δι' ἐπιστροφήν.

Αἱ τιμαὶ τῶν λουτρῶν ὀρίσθησαν ὡς ἐξῆς:

Εἴσοδος μετὰ λουτροῦ λεπτὰ 50
Ἐνδύματα μετὰ χειρομάκτρον καὶ περισκελίδος » 15

Αἱ κυραὶ θέλουσιν εὐρίσκει ἐντὸς τῶν λουτρῶν νιπτῆρα μετὰ γλυκὸς ὕδατος καὶ κάτοπτρον, ἐξωθεν δὲ μεγάλην αἴθουσαν πρὸς ἀνάπαυσιν. Ἰποχρεοῦνται νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν τὰ ἀναγκαῖα ἐνδύματα, καὶ πληρῶνουσι μόνον λεπτὰ 50

Τὰ μικρότερα τῶν δέκα χρόνων παιδία πληρῶνουσι τὸ ἡμίσιον τῶν ἀνωτέρω ὀρισθειῶν τιμῶν.

Ἡ εἴσοδος ἐντὸς τοῦ περιβόλου τῆς πλατείας τῶν λουτρῶν ἀφίεται ἐλευθέρως εἰς πάντας, τρεῖς δὲ τοὐλάχιστον τῆς εβδομάδος θέλει παιανίζει πρὸς τέρψιν τῶν εἰσερχομένων μουσικὴ ἀπὸ τῆς 5 μέχρι τῆς 8 μ. μ.

Οἱ προσερχόμενοι θέλουσι τυγχάνει πάσης δυνατῆς περιποιήσεως, θέλουσι δὲ εὐρίσκει ξενοδοχεῖον κατάλληλον καὶ καφενεῖον, κείμενα ἀμφότερα ἐπὶ τῆς μεγάλης τῶν λουτρῶν πλατείας, ἐντὸς τῆς ὁποίας κατασκευάσθησαν δύο μεγάλα σκιάδες καὶ δειροστοιχία περίξ.

Εἶνε νομιζόμενον περιττὸν νὰ προσθέσωμεν, ὅτι διὰ τῆς ἐπιχειρήσεώς μας ταύτης ἠθελήσωμεν νὰ παράσωμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας οἰκονομίαν χρημάτων, οἰκονομίαν χρόνου καὶ ἀσφάλειαν ὀφείας καὶ ζωῆς, προσέτι δὲ νὰ κατασῶμεν τὴν ὑγιεινοτάτην χρῆσιν τοῦ διὰ θαλασσίου ὕδατος λουεσθαι προσίτην εἰς πάντας, ἂν δὲ ἐπιτύχομεν τοῦ σκοποῦ ἡμῶν, περὶ τούτου θὰ ἀποφανθῇ προσχωρῶν τὰ καινὸν τῶν Ἀθηνῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 31 Μαΐου 1881

Α. Δαμασκηνὸς

ΝΕΟΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ

ἀπέναντι τοῦ Καφερείου Τσόχα ἐν τῷ μεγαλοπρεπεῖ **Ξενοδοχείῳ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ.**

Ἐπὶ τὴν νέαν διεύθυνσιν τοῦ κυρίου **Δημητρίου Κοροδοπιῆ** καὶ **Σας** τὸ Ἑστιάτοριον τοῦτο θα γίνῃ ἐν ἐκ τῶν πρωτεύοντων. Μὲ τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν ἑκτακτον λάμψιν ἐκ καθαριότητος καὶ ὅλως καινουργῶν πραγμάτων τῆς αἰθούσης τοῦ Ἑστιάτοριου συνδέεται μαγειρικὴ νοστιμωτάτη, ἀνείγουσα διπλασίως τὴν δρεξίν τῶν κυρίων θαμῶνων, χάρις εἰς τὴν ἑκτακτον δεξιότητα τοῦ νέου ἀρχιμαγείρου.

Ἐὺλα τὰ φαγητὰ καὶ τὰ ἐπιδόρπια πρόσφατα, νόστιμα καὶ σύμφωνα μὲ τὴν ὄραν τοῦ ἔτους.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΙΚΙΛΙΑ — ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἡ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ἈΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ ΣΙΑΦΡΟΔΡΟΜΟΝ

Ἀπὸ τῆς χθὲς κυριακῆς (31 Μαΐου) ἀναχωροῦν διπλα ἄμαξοστοιχίαι καθ' ἑκάστην ἡμισίαν ὥραν:

Ἐκ Πειραιῶς ἀπὸ τῆς 4 1)2 — 8 1)2 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 4 — 10 1)2 μ. μ.

Ἐξ Ἀθηνῶν δὲ ἀπὸ τῆς 5 — 9 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 4 — 11 μ. μ.

Ἀπὸ δὲ τῆς 9 π. μ. — 4 μ. μ. θέλουν ἀναχωρεῖ καθ' ἑκάστην ὥραν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν.

Μετὰ τὸ πέραν τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ Φαλήρου παραστάσεων θέλουν ἐξακολουθεῖ αἱ διπλαῖ ἄμαξοστοιχίαι, μέχρις οὗ ἀναχωρήσωσιν ἐκεῖθεν οἱ ἐπιβάται.

Οἰκογενειακὰ εἰσιτήρια Α' καὶ Β' θέσεως διὰ 4 τοὐλάχιστον ἄτομα δίδονται μὲ ἐκπτώσιν 20 0)0 καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερα τῶν 20.

Δίδονται καὶ Α' καὶ Β' θέσεως 30 τοὐλάχιστον δι' 8 ἄτομον, ὧν δύναται νὰ γίνῃ χρῆσις ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ.

Προστεθείσης καὶ **Γ' θέσεως** διὰ **Φάληρον**, αἱ τιμαὶ τῶν εἰσιτηρίων τῆς θέσεως ταύτης ὀρίσθησαν ὡς ἐξῆς:

Μονὰ εἰσιτήρια ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Φάληρον ἢ ἐκ Φαλήρου εἰς Ἀθήνας λεπτὰ **50.**

Εἰσιτήρια ἀνοδοῦ καὶ καθόδου λεπτὰ **65.**

Εἰσιτήρια μονὰ ἐκ Φαλήρου εἰς Πειραιᾶ ἢ ἐκ Πειραιῶς εἰς Φάληρον λεπτὰ **40.**

Εἰσιτήρια ἀνοδοῦ καὶ καθόδου λεπτὰ **55.**

Ἐν ταῖς τιμαῖς αὐταῖς περιλαμβάνεται καὶ ὁ πρὸς τὸ δημόσιον φόρος.

ΜΑΘΗΤΗΣ

τῆς Γ'. πρὸς τὴν Δ'. γυμνασιακὴν διδασκαλίαν τὴν διπλογραφίαν, πρὸς πρακτικὴν ἐξάσκησιν προσφέρει τὰς Μ. Μ. ὥρας δωρεὰν ὡς μαθητευόμενος παρὰ τινι καταστήματι.

Ὁ αὐτὸς πρὸς πρακτικὴν ἐξάσκησιν τῆς γαλ. γλώσσης, προσφέρει τέσσαρας τῶν πρώτων ὥρων εἰς κατάστημα, ἢ καὶ εἰς οἰκίαν (πρὸς προγύμνασιν παίδων κατὰ τὸ γερμανικὸν σύστημα, ὡς τελειόφοιτος τῶν νεωτέρων διδασκαλιῶν) ἔνθα ἢ γαλ. γλῶσσαν ν' ἀκούηται καὶ νὰ γράφηται.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΟΜΠΡΕΛΛΩΝ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΣΙΜΩΝΙΔΟΥ

Κατασκευάζει παντοίων εἰδῶν ἀλεξιβροχα καὶ ἀλεξιήλια, τὰ ὅποια οὐκ ἔστι μόνον κατ' οὐδὲν διαφέρουσι τῶν εὐρωπαϊκῶν, ἀλλ' εἶναι μάλιστα καὶ στερεωτέρας κατασκευῆς, ἢ δὲ ποιη, κίλια τῶν ποιότητων ἀπαράμιλλοι.

Ὀμπρέλλαι δι' ἄνδρας — Ὀμπρέλλαι γυναικεῖαι

Μεταξωταί, λινομέταξοι, βαμβακεραὶ

ΤΟΥ ΘΕΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΟΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κύριοι Ἐμποροὶ τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἀκόμη ὅτι οἱ

ἀδελφοὶ Τσιμωνίδαι

πωλοῦσι ὅλα τὰ εἶδη τῶν χονδρικῶς κατὰ 30 0)0 ἐφθνηότερον τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

ἸΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

τοῦ ἐργοστασίου ἐν Ἀθήναις, **Ὀδὸς Αἰόλου**, κάτωθεν τοῦ **Ξενοδοχείου Μασσαλίας.**

Θα οἶς ἐκπλήξῃ ἢ καλλονὴ καὶ ἡ ἐφθνηία τῆς ἐλληνικῆς ὀμπρελοποιίας.

Θάιντος εἰς τοὺς κορέους

τοὺς κώνωπας, σκύπας, ψύλλους, κινθίρους κτλ.

Ἐντομοκτόνος κόνις τοῦ Βικατ μετὰ φουσητήρος,

80 λεπ.—Βλαστὸς φουσητῆρ πλήρης κόνεως—λεπ. 80

Ἡ παγκόσμιος καὶ ἀλάθητος κόνις τοῦ Βικατ, ἡ τυχοῦσα τῶν πρώτων βραβείων εἰς ὅλας τὰς παγκοσμίους ἐκθέσεις, κέκτηται τὴν ιδιότητα ν' ἀποκτείνῃ ἅπαντα τὰ ὄλιγα καὶ φθοροποιὰ ἔντομα, ὡς κώνωπας, κορέους, ψύλλους, σκνίπας καὶ αὐτοὺς τοῦ: **κινθίρους.** Ἡ φύσις αὐτῆ εὐρίσκειται ἐντὸς φουσητήρος (insufflae) καὶ δι' οὗ ἐκτοξεύεται εἰς ἀπάσας τὰς ὁπὰς καὶ σχισμάδας τῶν κλινῶν, τῶν τοίχων κτλ. καὶ εἰσδύουσα εἰς αὐτὰς τὰς φωλεὰς καταστρέφει τὰ τε ἔντομα καὶ τὰ ὄα αὐτῶν.

Διὰ τῆς εὐτελεστάτης αὐτῶν τιμῆς ἕκαστος δύναται νὰ ἀπαλλάτῃται τῶν ἐνοχλητικῶν αὐτῶν ζωῶν ἄτινα εἰσι εἰληθῆς μάλιστα κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους.

Κεντρικὴ ἀποθήκη παρὰ τῷ φαρμακεμπορείῳ Κ. Ὀλυμπίου. Ὀδὸς Ἐρμού 206.

ΑΛΕΞΗΝΕΜΑ

Θίτε ἑστῆ δροσὶὰ νὰ τρώτε μὲ κερὶ ποὺ νὰ μὴ σβῆνῃ; Τρίξτε τοῦ **Χουτοποῦλου**, καὶ αὐτὸς ἄφηνά τὰ δίρει.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

(Ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τοῦ «Μέλλοντος», ὁδὸς Θεσείας, ἀρ. 12.)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΔΑΝΕΙΟΝ 5% 1881

ΕΚ ΦΡΑΓΚΩΝ 120 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ

Ήφισθέν διὰ νόμου τῆς 30 Δεκεμβρ. 1880 [11 Ἰανουαρ. 1881

Τὸ δάνειον τοῦτο διαιρεῖται εἰς 240,000 ὁμολογίας ἐκ φράγκων 500 ἢ λιρῶν Στερλινῶν 20, εἰς ὧν 50,000 ὁμολογίας εἰσὶν ἤδη διατεθειμέναι, ἐξοφλητέας εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν ἐν διαστήματι 40 ἐτῶν δι' ἐξαμηνιαίων κληρώσεων ἐνεργουμένων ἐν Παρισίοις ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Προεξοφλητικῆς Τραπεζῆς (Comptoir d'escompte) τῆς ἀ. Ἰουλίου καὶ ἀ. Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους, ἀρχομένης τῆς κληρώσεως ἀπὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1881. Αἱ ὁμολογίας αὗται θέλουσιν ἀποφέρει ἐτησίως τόκον ἐκ φράγκων 25 πληρωτέον καθ' ἐξαμηνίαν.

Ἡ πληρωμὴ τῶν τοκομεριδίων καὶ ἡ ἐξόφλησις τῶν κληρουμένων ὁμολογιῶν εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν θέλει γίνεσθαι τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ 1ην Ἰουλίου,

Ἐν Παρισίοις, παρὰ τῆ Προεξοφλητικῆς Τραπεζῆς

» Λονδίῳ, παρὰ τοῖς ΚΚ. C. J. Hambro et Son

» Ἀθήναις καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, παρὰ τῆς Τραπεζῆς Κωνσταντινουπόλεως

ΤΙΜΗ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Αἱ ὁμολογίας αὗται, ὧν ὁ τόκος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1881, ἐκδίδονται πρὸς φράγκα 373 πληρωτέα ὡς ἐξ ἧς:

25 φράγκα	ἅμα τῆ ἐγγραφῇ
75	» κατὰ τὴν διανομὴν ἀπὸ 13[25 μέχρι 18[30 Ἰουλίου
100	» ἀπὸ 13[25 μέχρι 18[30 Ἰουλίου
100	» 13[25 μέχρι 18[30 Αὐγούστου
73	» 14[26 μέχρι 18[30 Σεπτεμβρίου

Φράγκα 373

Ἐπὶ τῆς τιμῆς τῆς ἐκδόσεως, αἱ ὁμολογίας αὗται ἀποφέρουσιν ἐτήσιον εἰσόδημα 6, 70 % μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς ὠρελείας ἐκ τῆς ἐξοφλήσεως αὐτῶν πρὸς φράγκα 300.

Οἱ ἐγγραφόμενοι δύνανται εἰς πᾶσαν ἐποχὴν νὰ προκαταβάλωσι καὶ τὰς μὴ ληξάσας δόσεις ἐπὶ προεξοφλήματι 4 % ἐτησίως, τοῦθ' ὅπερ θὰ καταβιβάξῃ τὴν τιμὴν τῆς ὁμολογίας κατὰ τὴν διανομὴν εἰς φράγκα 371, 25.

Ἐν περιπτώσει δὲ μὴ πληρωμῆς τῶν ληξασάν δόσεων κατὰ τὰς ἀνωτέρω ὀρισμέναις ἐποχάς, οἱ καθυστεροῦντες ὑποβάλλονται εἰς τόκον ὑπερμερίας 8 % ἐτησίως ἐπὶ τῶν καθυστερουμένων δόσεων, τῆς καταβληθείσης ἢ τῶν καταβληθεισῶν ἐξ αὐτῶν, θεωρουμένων ὑπεγγύων διὰ τὴν ἀπότισιν τοῦ τε καθυστερησάντος κεφαλαίου καὶ τόκου τῆς ὑπερμερίας.

ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ

Ἡ ἐγγύησις διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν τόκων τοῦ δανείου τοῦτου παρεχωρήθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, δυνάμει τοῦ νόμου τῆς 30 Δεκεμβρίου 1880, αἱ ἐξ ἧς: πρόσδοσι· 1) ὁ φόρος ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τοῦ καπνοῦ· 2) αἱ ἐτήσιαι δόσεις τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν φυτειῶν· 3) τὸ ὑπόλοιπον τῶν προσόδων τῶν τελωνείων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Πατρῶν καὶ Ζακύνθου μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ποσῶν, ἅτινα εἶνε ὀρισμένα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἄλλων προηγουμένων δανείων.

Τὰ τῆς ἐγγυήσεως ταύτης ὄρισεν ὁ νόμος ὅτι θέλουσι κανονισθῆ καθ' ἕν τρόπον τυγχάνουσι κεκανονισμένα τὰ τῆς διὰ τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων καὶ τοῦ χαρτοσήμου ἐγγυήσεως ἄλλων προσωπολογημένων δανείων. Πρὸς τοῦτο δὲ ὁ νόμος ἐπέτρεψε τῇ Κυβερνήσει νὰ συνομολογήσῃ μετὰ τῆς Ἑθνικῆς ἢ ἑτέρας Τραπεζῆς τὴν ἀναγκαίαν σύμβασιν.

Κατὰ τὸ ἐξαγόμενον τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, τὸ μὲν ὑπόλοιπον τῶν προσόδων τῶν μνησθέντων τεσσάρων τελωνείων ἀνήλθε κατὰ τὸ 1880 εἰς δρ. 6,762,140, αἱ δὲ ἐτήσιαι δόσεις τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ ἐθνικοῦδιοκτητῶν φυτειῶν ἀνέρχονται εἰς δρ. 3,500,000, ὥστε αἱ τὴν ἀνωτέρω ἐγγύησιν ἀποτελοῦσαι πρόσδοσι, μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τοῦ καπνοῦ, συμποσοῦνται εἰς δρ. 10,262,140, ἐνῶ τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν πρὸς πληρωμὴν τῶν τόκων καὶ τοῦ χρεωλύτρου τοῦ δανείου τοῦτου δὲν ὑπερβαίνει ἐτησίως τὸ ποσὸν δρ. 7,500,000.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τοῦ δανείου τοῦτου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς οὐδεμίαν φορολογίαν.

Αἱ ἐγγραφαὶ ἀρχονται τὴν Πέμπτην 4]16 καὶ τὴν Παρασκευὴν 5]17 Ἰουλίου 1881 ἀπὸ τῆς 10 π. μ. μέχρι τῆς 4 μ. μ.

Ἐν Γαλλίᾳ παρὰ τῆ Προεξοφλητικῆς Τραπεζῆς ἐν Παρισίοις καὶ τοῖς Ἰ[καταστήμασιν αὐτοῖς ἐν Λυῶν, Μασσαλίᾳ καὶ Νάντη.

Ἐν Λονδίῳ παρὰ τοῖς Κυρίοις C. J. Hambro et Son

Ἐν Ἀθήναις } » τῆ Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῖς Ἰ[καταστήμασιν αὐτοῖς ἐν Σύρῳ, Πάτραις καὶ Κερκύρα.

» » Τραπεζῆς Βιομηχανικῆς Πίστεως τῆς Ἑλλάδος

» » Τραπεζῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αἱ ἐγγραφαὶ ἤθελον ὑπερβῆ τὸ διὰ τὴν ἐλληνικὴν ἀγορὰν ἐπιφυλαχθὲν ποσὸν θέλει γίνεαι ἀνάλογος μείωσις αὐτῶν.

Κατὰ τὴν διανομὴν θέλουσι παραδοθῆ προσωρινοὶ ἀνώνυμοι τίτλοι ἐπ' ἀνταλλαγῇ τῶν διὰ τὴν πρώτην δόσιν ἐκδοθεισῶν ἀποδειξεῶν, οἱ τίτλοι δὲ οὗτοι ἀνταλλαγήσονται βραδύτερον διὰ τῶν ὀριστικῶν τίτλων φερόντων τὸ οἰκεῖον χαρτόσημον.

Αἱ δέουσαι διατυπώσεις θέλουσιν ἐνεργηθῆ ὅπως οἱ τίτλοι τοῦ προκειμένου δανείου γίνωσι δεκτοὶ εἰς ἐπίσημον διαπραγματεύσιν ἐν τοῖς Χρηματιστηρίοις τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Λονδίνου.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀπὸ τοῦδε δι' ἀνταποκρίσεως ἐγγραφῇ, συνοδευομένης τῆς σχετικῆς αἰτήσεως μὲ τὸ ποσὸν τῆς πρώτης καταβολῆς τοῖς μετρητοῖς εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ἐπὶ Παρισίων.

Εἰς τὰς ἐγγραφὰς τοῦ δανείου τῶν 120 ἑκατομμυρίων γίνονται δεκτὰ ἀντὶ χρυσοῦ καὶ γραμμᾶτια τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ὑπολογιζομένου τοῦ φράγκα πρὸς 115 λεπτά. Εἰς τὴν αὐτὴν ὡσαύτως τιμὴν θέλουσιν γίνεαι δεκτὰ καὶ τὰ γραμμᾶτια τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς διὰ τὰς ἐν Ἑπτανήσῳ γνησομίνας ἐγγραφὰς.